

A politikai korrektség, mint rituálé és mechanizmus

2016 december 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egyszer?en, hideg fejjel, egyetlen könnyed, elegáns kézmozdulattal küldjük ?ket, – a posztmodern dogmatikusait – a pokolra.

Mióta [a Pravdából értesültünk](#), hogy a politikai korrektség, mint olyan, azaz: a hisztérikus, áldozati pszichózis végterméke nem létezik, a jelenség (ill. a dehumanizációs gyakorlat) pusztán az agonizáló jobboldal, a maradék reakciók er?k illuminációja, azóta a pulzusunkon tartjuk kezünket, nehogy kellemetlen túlzásokba essünk. Egyszer?en, hideg fejjel, egyetlen könnyed, elegáns kézmozdulattal küldjük ?ket, – a posztmodern dogmatikusait – a pokolra. Ahová valók.

Mégis, úgy t?nik, hogy egyre több eddig érintetlen területre sikerül beszivárognia – a kell? ellenállás hiányában – a teljes morális, mentális z?rzavarnak. A politikai korrektség lényege a túlérzékenység és éretlenség, az áldozat-szerep, az emberi ártatlanság undorító hazugságába van elrejtve. A PC gyakorlatában az ember saját bels? életéb?l, a természetéb?l fakadó felel?sség felvállalását, az önmeghatározás lehetőségét tagadja meg. Menekülés a felületek, a vágyak világába, abba a szférába, ahol a bels? kétségbeesésünket kívülr?l nyert öngazolással némíthatjuk el, ahol egy társadalom visszhangozza felénk, hogy jók vagyunk.

Emlékeznek a Stalker c. filmre?

A monolitikus ürességével, békéjével, csendjével, a földre rogyott f?szerepl?k el?tt feltáruló szobára; ahová senki nem merészelt közülnk – végül – belépni? Pedig az kívánságaik, vágyaik feltétel nélküli beteljesülését ígérte. Tehetetlenség és kétségbeesettek, mert a szoba közelségében szembesülnek a valósággal: semmit sem tudnak, semmit sem mondhatnak arról, hogy mi a vágyaik titkos tárgya, mi legbels?bb, önmaguk el?l is gondosan rejtegetett kívánságuk. Csak azt érzik, a beteljesedés kés?bb felemésztheti ?ket. A rejtegetett, az ismeretlen emberi természet a lelkiismeretükön, az áttételek nélküli viszonyosságon keresztül válik nyilvánvalóvá. De a legfontosabb: személyesen és kimondhatatlanul. Hallgatva, szavak nélkül hagyják el a Zónát. A megtett út nem volt hiábavaló.

Az Utópia célja, az ember politikai, társadalmi eszközökön keresztül véghezvitt egzisztenciális megváltása eleve kudarcra van ítéelve.

Napjaink toleranciakultusza nem az „elnyomottak” emancipációját szolgálja, hanem az ember felmentését készíti el? az ítélet alól. A politikai korrektség a válságot a társadalom, a tömeg szintjére zülleszt, minden személyes, egyéni és privát kimondásra, felmutatásra kerül (a totalitás részévé válik). Ha kollektív szinten megoldódnak a problémák, akkor az egyén sem érezhet többé elnyomást, szabaddá válhat, önkifejezésében semmi sem szabhat határt.

A megélhet?, megtapasztalható világot (mint teljességet) szorítja véges keretek közé, az így létrejöv? besz?kült nem-világ azzá válik, amivé a politikai korrektség megengedi (tiltja a misztikát, az intuíciót, a megérzéseket, csak a ködös, átláthatatlan instant spiritualitás érvényesülhet benne). Prófétái vallják: az így kikényszerített szabadság a válasz az ember eredend? válságára, a romlásra.

A válaszuk: hazugság.

A politikai korrektség kollektív, társadalmi rituálé, mechanizmus. A cél: kiszakítani, felszabadítani az embert az eredend? b?n, a „Kereszt” metafizikai realitásából.

Kolnai Aurél írja emlékirataiban: „Az Utópia nem csak a gyakorlatban kivitelezhetetlen, hanem még elvileg sem gondolható el; az embernek nem csak az a hatalma nincs meg, hogy Istent letaszítsa a trónjáról, hanem még arra sem képes, hogy az emberi természetet megváltoztassa s arra készítse saját magát, hogy azt kívánja, amit akar.”

Az ember hatalma csak addig terjed, hogy a hamis megváltást üldözve a gonoszság m?veinek tárházát egészítse ki újabb „szobákkal”, olyanokkal, mint amilyen az otthonosan, felebaráti szeretettel belakott, s?t id?vel, nosztalgikus, elégikus hangulatúvá varázsolt Auschwitz feliratú kínzószoba volt egykor.

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
